

ved Loven af 22de Marts 1867. — Jeg kan ikke afholde mig fra atter ved denne Leilighed at komme ind paa den Maade, hvorpaa det ærede Mindretal benytter de Erklæringer, som foreligge i denne Sag, og som særlig have foreligget for det ærede Udvalg. Det er jo bekendt nok, at Betydningen af statistiske Betragtninger væsentlig afhænger af den Maade, hvorpaa de statistiske Data blive brugte, og jeg tror nu at burde fremhæve, at det ærede Mindretal — saaledes forekommer det i det Mindste mig — har brugt de foreliggende Dplysninger paa en for hans Formaal særlig tjenlig Maade. Den ærede Ordfører for Flertallet bemærkede med Rette, at man i det Hele taget ved Bedømmelsen af de i denne Sag indkomne Erklæringer maa tage meget Hensyn til, hvorvidt de Kommuner, som have erklæret sig over de foreliggende Spørgsmaal, overhovedet drive den Art Fiskeri, hvorom deres Erklæring er bleven indhentet. Og, forsaavidt det ærede Mindretal har anført, at der er eet Amt og fire Jurisdiktioner, hvori man overhovedet i alt Fald har stillet sig indifferent til hele Sagen, saa tør jeg nu navnlig forudsætte, at dette ene Amt er Hjørring Amt — jeg veed naturligvis ikke aldeles vist, om jeg i saa Henseende har Ret. (Brinck-Seidelin: So!) — Hvis Erklæring gik ud paa, at man vel ansaa det for rigtig, at Brugen af Flyndersnorvaad blev indskrænket, men at dette for Dvrigt slet ikke havde nogen Betydning eller Interesse for Hjørring Amt, efter som Fiskeri dermed slet ikke brugtes der i Amtet. Og paa lignende Maade forholder det sig med de af det ærede Mindretal omtalte Erklæringer, der ere indkomne fra fire Jurisdiktioner, i hvilke det udtrykkelig hedder, at Fiskeriet ikke drives paa den Maade, hvorom der her er Tale, i disse Jurisdiktioner. Det er jo altsaa ganske naturligt, at man der stiller sig indifferent med Hensyn til Sagen. Derimod tror jeg ikke, at det skal kunne hænges, at der fra alle de Steder, hvor man overhovedet bruger Flyndersnorvaad eller i alt

Fald lider af Følgerne af, at det bliver brugt af Andre, foreligger saa bestemte og tiltraadende Anbefalinger for at indskrænke Brugen deraf, som man vel kan forlange. — Jeg kan saaledes ikke erkjende, at det ærede Mindretal har Ret i, at det foreliggende Lovforslag ikke skulde være baseret paa saa omhyggelige Undersøgelser som overhovedet muligt, idet jeg derhos endnu skal bemærke, at saa længe det Modsatte ikke oplyses, saa er man berettiget til at antage, at et Sogneforstanderskab, naar det erklærer sig over en Sag, udtaler Flertallets Mening i selve Sagnet. Og jeg maa ligeledes fastholde, at der ikke har været nogen tilstrækkelig Opfordring til at tage Mere med end det, der er taget med, inddens der paa den anden Side har foreligget tilstrækkelig indtrængende Opfordringer til at søge at komme bort fra det, som man nu fra alle Sider erkjender for at være en Feil ved Loven af 22de Marts 1867, det Punkt i samme, med Hensyn til hvilket man ikke fulgte den i sin Tid nedsatte Kommissions Flertal, men derimod et enkelt Medlem i Kommissionen, idet man gav Brugen af Flyndersnorvaad aldeles fri.

Brinck-Seidelin: Naar den høitagtede Minister udtalte, at der foreligger tilstrækkelige Dplysninger med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal, saa vil jeg blot atter hævde, hvad jeg før sagde, at Fiskeribefolkningens Erklæring ikke er indhentet over den væsentligste Del af den Besværing, der er fremkommen, nemlig Besværingen over Aaleankervaadfiskeriets Brug som ødelæggende for Unglen. Og med Hensyn til de Dplysninger, der ere fremkomne angaaende Dnsserne om en Indskrænkning af Flyndersnorvaadfiskeriet, saa skal jeg, da jeg ved Ministeriets Velvilje har faaet udlånt den sidste Indberetning fra Fiskerikontrolten, tillade mig i Henhold dertil noget nærmere at belyse Stemningen over ved Limfjorden. Af de 110 Sognedistrikter og Bydistrikter, som drive Fiskeri ved Limfjorden, er